

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει

τῆς 11 Νοεμβρίου.

Ἐπαρρήσιασθη ὁ γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ ἐπερόδαλεν ἐκ μέρους τοῦ Ἐκτελ. παρατηρήσεις τινας εἰς τὸ περὶ ἐκποιήσεως Προβούλευμα τοῦ Βουλευτικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 1045, δηλ. ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῶσι τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ γένωσιν αἱ πρὸς αὐτὰ διαταγαὶ· καὶ ὅτι εἶναι συμφερότερον νὰ μὴ γένῃ ἡ ἐκποίησις μόνον εἰς μετρητὰ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας, καὶ εἰς διαταγὰς. Ἐνεκρίθησαν αἱ παρατηρήσεις· ἡ ποσότης τῆς ἐκποιήσεως ἔμεινεν ἀπροσδιόριστος· καὶ ἀπεφασίσθη νὰ ἐκδοθῇ νόμος περὶ τούτου, καὶ ἐδιωρίσθη ὁ Α'. Γραμματεὺς νὰ κάμῃ τὸ σχέδιον, διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, μετὰ τοῦ γεν. Γραμματέως. Προσετέθησαν δὲ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐπιτροπὴν οἱ Βουλευταὶ Κύριοι Σ. Τρικούπης, καὶ Κ. Ζωγράφος. Περὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως ἐστάλη Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ὑπ' Ἀρ. 1052.

Ἐπροβλήθη ὅτι, διὰ νὰ ἐνεργῶνται αἱ ὑποθέσεις τῆς πατρίδος εἰς τὴν παρούσαν κρίσιμον περίστασιν μὲ περισσοτέραν δραστηριότητα καὶ ταχύτητα, νὰ διορισθῇ μία διοικητικὴ ἐπιτροπὴ ἀντὶ τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων· ἀκόμη νὰ κλείσουν ὅλα τὰ ὑπουργεῖα, ἐκτὸς ἐκείνου τῶν πολεμικῶν· καὶ αὕτη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ περιορίσῃ ὅλας τὰς σκέψεις εἰς μόνον τῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν πόλεμον· ὅταν δὲ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, τότε νὰ ἀναλαμβάνουν πάλιν τὰ διοικητικὰ σώματα τὰς τακτικὰς τῶν ἐργασίας· ἀλλ' ἔμεινεν εἰς σκέψιν. Ἀνεγνώσθη τὸ σχέδιον τοῦ νόμου περὶ ἐκποιήσεως· καὶ ἐπιδιορθωθὲν ἐστάλη καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ τοῦ ἀνω Προβουλεύματος ὑπ' Ἀριθ. 1052, διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ, ἂν ἐγκριθῇ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐπίσημοι.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Καραϊσκάκην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ στρατηγοὺς Εὐαγγέλην Μ. Κοντογιάννην, Δῆμον Τσέλην καὶ Γεώργιον Πεσλῆν, στράτευμα ἐκτύπησε καὶ ἐνίκησε

τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν 1 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός. Ἐκστρατεύσαντες οἱ γενναῖοι οὗτοι πατριῶται, ὑπῆγαν καὶ ἐπίασαν τὸ μετὰξὺ Λάσπης καὶ Ἐριεῖου Δερβένι, καὶ κατὰ τὴν 1 τοῦ μηνός περῶντες ἐκείθεν ὁ Δελίμπασης τοῦ Κιουταχῆ, ὁ Ἀγιάνης τῆς Σοφίας, ὁ Τατάρ-αγας καὶ ἄλλοι σημαντικοὶ Τούρκοι μετὰ 65 πεζῶν καὶ ἱππέων ἐκτυπήθησαν παρ' αὐτῶν, καὶ 5 μόνον ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐδυνήθησαν νὰ διαφύγωσι τὸν θάνατον, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πέντε ὁ εἰς ἐπιάσθη αἰχμάλωτος. Τὸν Δελίμπασην τοῦ Κιουταχῆ ἐφόρνευσεν ὁ γενναῖος χιλιάρχος Σπῦρος Καρπούζης, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐλαθυναγωγῆθη. Ὀλίγος ἦτον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' εἶχε πολὺν πλοῦτον, ὥστε οἱ Ἕλληνες ἔκαμαν πλουσιώτατα λάφυρα εἰς ὅπλα, εἰς ἵππους καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα, τὰ ὅποια ὁ λαὸς ἐξετιμήθησαν ἐπὶ δημοπρασίᾳ 515,000, ἐκτὸς τῶν εἰς μετρητὰ λαφύρων. Ἐφορεύθησαν δὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο, καὶ ἐπληρώθησαν τέσσαρες.

— Κατὰ τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός ἐξῆλθεν ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Κίτζος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατιωτικοῦ σώματος ἐκ τῆς λουνέτας ἐναντίον τοῦ πολιορκουμένου τῷ Μεσολόγγιον ἐχθροῦ, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐξόδου ἐφορεύθη ὁ Δεῖος τοῦ ρηθέντος στρατηγοῦ, ὁ ἀντιστάτης Ἰωάννης Τζατζής.

— Ὁ ἐχθρικός στόλος, συνιστάμενος ἀπὸ 100 περίπου πλοίων, ἐφάνη τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου· καὶ ἐλθὼν ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλαδίου ἐμδῆκεν εἰς τάξιν κατὰ γραμμὴν· τὰ δὲ δύο ἀτμοκίνητα ἀποχωρισθέντα ὑπῆγαν πλησιέστερόν καὶ ἐπεριφέροντο ἱκανὴν ὥραν εἰς ἐπίδειξιν. Μία γαλέτα ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ πυροβολήσῃ τὸ Βασιλαδίον, ἀλλ' αἱ βαλλόμεναι παρ' αὐτῆς σφαῖραι μόλις ἔφθαναν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποστήματος· τρεῖς δὲ κανονοβολισμοὶ, εὐστόχως γενομένοι ἀπὸ τοῦ φρουρίου τούτου, ἠνάγκασαν τὴν γαλέταν νὰ ἐπιστρέψῃ, καὶ μία σφαῖρα τὴν ἐκτύπησε μάλιστα εἰς τὸ σκάφος. Ὁ στόλος, ἀφ' οὗ ἐστάθη διώ ὥρας περίπου ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου, εἰσέπλευσεν εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἐντὸς τῶν φρουρίων. Τὸ ὑπὸ τὸν Κιουταχῆν στράτευμα ἔδειξε τὴν χαράν του διὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ στόλου διὰ τῶν κανονοβολισμῶν καὶ τουφεκισμῶν. Ὁ ἐχθρὸς ἐνθαρρυνθεὶς ἄρχισε πάλιν νὰ πυροβολῇ τὸ Μεσολόγγιον· ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἐντὸς ὀλίγου καὶ τὸ θάρρος του

καὶ ἡ χαρὰ τοῦ θέλουσι μεταβληθῇ εἰς λύπην καὶ ἀτολμίαν· διότι καὶ ὁ ἐλληνικὸς στόλος θέλει προσβάσει τὸ Μεσολόγγιον, καὶ τὰ διὰ ξηρᾶς σταλλέντα παρὰ τῆς Διοικήσεως στρατεύματα, τὰ ἐν Σαλάνοις θριαμβεύσαντα, φθάνουσιν ἐν καιρῷ εἰς βοήθειαν τοῦ Μεσολογγίου; καὶ ἴσως ἕως τώρα ἔφθασαν ὥστε ὁ ὑπερήφανος Κιουταχῆς θέλει ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ, ἀφ' οὗ ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ ἐχθρικός στόλος, ὅτι δὲν ἔκαμεν, ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἔλειπε, δηλ. νὰ φύγῃ αἰσχυρῶς.

— Πρὸ ἑξ ἡμερῶν ἔφθασαν εἰς Ναύπλιον 59 Ἀνδριοί, ἄνδρες τρόντι ἄνδρεῖοι, ὑπὸ τὸν ἐλλόγιμον Κύριον Μενέλαον Δαπόντην, στελλόμενοι παρὰ τῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος στρατολογούσης ἐπιτροπῆς, καὶ πρὸ ἡμερῶν ὑπῆγαν εἰς Ἀθήνας ἄλλοι 144 ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου, διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα· ἀλλὰ καὶ πρὸ αὐτῶν κατεγράφησαν καὶ ἄλλοι ἀκόμη ἱκανοὶ Ἀνδριοὶ ἀφ' ἐαυτῶν.

Κανὲν ἄλλο τῆς Ἑλλάδος μέρος δὲν ἔδειξε τόσην εὐπειθειαν εἰς τὸν περὶ στρατολογίας νόμον, ὅσην ἔδειξαν αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ ἀπὸ κανεὶν ἄλλου μέρους δὲν κατεγράφησαν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα τόσοι ἐβελονταί, ὅσοι ἀπὸ τῶν νήσων. Εἰς αὐτὰς κατ' ἐξοχὴν χρεωστεῖ τὴν ταχεῖαν αὐξησίν του τὸ τακτικὸν μας στράτευμα, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει αὐξήσει ἀκόμη περισσότερον, διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύουσιν οἱ κάτοικοι αὐτῶν προθυμίαν. Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους δὲν ἐδοκίμασαν οὔτε τὰ ἐκ τῶν ἀτάκτων Τούρκων, οὔτε τὰ ἐκ τῶν τακτικῶν Ἀράβων καὶ Αἰγυπτίων κακὰ, καὶ ὅμως πειθόμενοι εἰς τὸν νόμον, καὶ ὑπακούοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς προσκαλούσης εἰς τὰ ὅπλα πανταχόθεν τὰ ἐαυτῆς τέκνα κοινῆς μητρὸς καὶ πατρίδος, τρέχουσι προθύμως, καὶ καταγράφονται εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα. Θεωροῦντες ὅλην τὴν Ἑλλάδα μίαν κοινὴν πατρίδα, καὶ ὡς ἄτακτοι ἔδραμον πολλάκις εἰς βοήθειαν ἄλλων μερῶν οἱ καλοὶ νησιῶται, ὡς οἱ Ἀνδριοὶ καὶ Κίοι εἰς τὴν Εὐβοίαν, οἱ Τήνιοι, Πάριοι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ τώρα τρέχουσι νὰ γενῶσι τακτικοί, διὰ νὰ συνδράμωσι τὴν πατρίδα τακτικώτερα· καὶ ἂν ἔδειχναν καὶ οἱ Πελοποννήσιοι καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ὅσην προθυμίαν, καὶ ὅσον ζῆλον ἔδειξαν οἱ Αἰγαιοπελαγῖται πρὸς τὸ τακτικὸν στράτευμα, ἕως τώρα ἠθέλαμεν ἔχει τόσον, ὅσον ἦτον ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὸν Ἱμπραήμην νὰ μετανοήσῃ, διότι ἐτόλμησε νὰ πατήσῃ ἐλληνικὸν ἔδαφος· ἀλλὰ τὸ καλὸν καὶ συχνὸν παράδειγμα τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν θέλει κινήσει ἀναμφιδόλως καὶ τῶν Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὴν προθυμίαν, καὶ θέλει τοὺς κάμει τέλος νὰ ἐντρέπωνται καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὰ χρυσόρραστα ἐνδύματα, καὶ τὰ χρυσὰ ὅπλα καὶ ἄλλα στολίδια, εἰς τὰ ὅποια μόνα τὰ μαρὰ παῖδιά ἡμποροῦν νὰ ἀρέσκωνται, καὶ νὰ ἐνδυθῶσι τὸ ἀπλοῦν καὶ σεμνὸν καὶ τίμιον τοῦ τακτικῶν στρατιώτου ἐνδυμα, καὶ νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τὸ λογχοφόρον αὐτοῦ ὅπλον, τὸ μόνον ἱκανὸν νὰ τοὺς καταστήσῃ ἥρωας τρόντι, καὶ νὰ τοὺς σώσῃ εἰς τέλος· αὐτὸ τὸ ὅπλον τοὺς ἔκαμε νὰ φεύγωσιν ὡς λαγῶι ἐμπροσθεν τῶν Ἀράβων, καὶ νὰ κρύπτονται εἰς τὰ ὄρη, καὶ ὅπισθεν τῶν τευχῶν καὶ στρατηγῶν καὶ στρατιωτῶν· αὐτὸ πάλιν δύναται νὰ ἀποβάλῃ μακρὰν αὐτῶν τὸ ὄνειδος, καὶ νὰ τοὺς τιμήσῃ.

Δὲν ἀμφισβάλουμεν ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι νῆσοι, ὅσαι δὲν ἐστρατολογήθησαν ἀκόμη, θέλουσι δεῖξει πρὸς τὸ τακτικὸν στράτευμα τὴν αὐτὴν προθυμίαν, τὸν αὐτὸν ζῆλον, ὅσον ἔδειξαν ἕως τὰρα ὅσαι ἐστρατολογήθησαν.

Ἐκδίδομεν ἐνταῦθα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν, τοὺς ἔδωκεν ἐκάστη νῆσος.

Ἡ Νάξος ἔδωκε στρατιώτας	105.
Ἡ Πάρος	50.
Ἡ Σίφνος	42.
Ἡ Ἀνδρος	203.
Ἐκ τῶν μετοίκων εἰς Σύρον στρατιῶται	130.
Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπορίων	50.

580.

Μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς Ἀνδρου καταταχθέντων εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα εἶναι καὶ πολλοὶ μοναχοί, ἀπὸ τῶν ὁποίων κατὰ κακὴν τινὰ συνήθειαν ὑπερπλουτεῖ ἡ νῆσος αὕτη. Οἱ καλοὶ μοναχοὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀφήσωσι τὰς κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ πολεμούσας φάλαγγας, καὶ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τῶν ὁρατῶν τῆς πατρίδος ἐχθρῶν πολεμούσας. Ἡ πατρίς πολεμεῖ τὴν σήμερον ὅχι μόνον ὑπὲρ ἐαυτῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐκείνης, τὴν ὁποίαν αὕτη πρώτη ἐδέχθη παρὰ τῶν κηρύκων τοῦ Χριστοῦ, καὶ διέδωκεν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη· διὰ τοῦτο χρεωστεῖται καὶ οἱ μοναχοὶ νὰ πολεμήσωσιν. Ἐνα καιρὸν ἐκαυχῶντο ὅτι ἐρήμωσαν τὰς πόλεις, καὶ ἐπόλισαν τὰς ἐρήμους· τὸ σφάλμα δὲν ἦτον ἐδικὸν τῶν ἡττων τῶν αἰώνων ἐκείνων· ἀλλὰ τώρα ἄλλα ἦθη, ἄλλοι καιροί. Πρέπει λοιπὸν καὶ αὐτοὶ νὰ πράξωσι τὸ ἐναντίον· ν' ἀφήσωσι δηλαδὴ τὰς ἐρήμους, νὰ καταβῶσιν εἰς τὸν κόσμον, καὶ νὰ συνεργήσωσι καὶ αὐτοὶ εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς πατρίδος μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῶν. Ἡ αὕτη ἐκείνη μήτηρ, ἥτις ἐγέννησε τοὺς ἄλλους, ἐγέννησε καὶ αὐτοὺς, καὶ ὅλους κοινῶς προσκαλεῖ εἰς βοήθειάν της ἐναντίον τῶν ἀπανθρώπων τυράννων της. Ἄς συνδράμωσι λοιπὸν καὶ αὐτοὶ εἰς βοήθειαν τῆς πατρίδος καὶ διὰ τῶν ὅπλων, καὶ διὰ τῶν χρημάτων τῶν μοναστηρίων, καὶ διὰ τῆς φρονίμου πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλίας, ὅσοι εὐτύχησαν ν' ἀποκτήσωσι καὶ τὸ δῶρον τοῦτο.

— Πρὸχθες ἔφθασαν ἐδῶ καὶ ἄλλοι νεοσύλλεκτοι ὑπὲρ τοὺς 40 ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Πέτρου, διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα.

Ἀπὸ Μεσολογγίου τῇ 1 Νοεμβρίου.

Τὰ ἀπὸ τὸν κόλπον τῶν Πατρῶν χθὲς ἐκπελεύσαντα ἑπτὰ ἐχθρικά καράδια ἀπαντήθησαν σήμερον ἀπέναντι τοῦ ἀκρωτηρίου Πάπια μὲ τρία μικρὰ ἐνοπλία ἐδικὰ μας πλοῖα, διοικούμενα παρὰ τῶν κυβερνητῶν Κωνσταντῇ Τρικούπη [α], Χρυσάνθου Μωραϊτάκη, καὶ Δημητρίου Παναγιώτη. Ἠλθον λοιπὸν εἰς ναυμαχίαν, ἥτις ἐπεκράτησε δύο περίπου ὥρας. Ἀπίθανον ἦθελε φανῇ ἴσως νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ νίκη τῆς ἀνίσου ταύτης ναυμαχίας ἐκλινεν εἰς τὸν ὀλιγά

[α] Ἀδελφὸς τοῦ ἰδίου ἦεν ὁ ἀριστος νεὸς Μάνθος Τρικούπης, ὁ παρὰ πάντων τῶν γνωστῶν αὐτοῦ ὑπεραγαπώμενος καὶ ἐκινούμενος διὰ τὰ χρεστά του ἡθελ καὶ τὴν εὐτομίαν του. Αὐτὸς, μαρτυροῦντος ῥητοκινδυνωδίστατα διὰ τὸν ἐπικείμενον τῆς πατρίδος τοῦ κίνδυνον, καὶ ἀριστερῶς κατὰ τὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου συμβῆσαν εἰς Μεσολόγγιον ἐντὸς τῆς λίμνης ναυμαχίαν, ἔλαβεν, ἐρηθὲς ἀκόμη τὴν ηλικίαν αὐτοῦ, τὸν ἀμάραντον τῆς ἐπικύου δόξης καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Ὁ Συντακτής.

πρὸς τούτον στολίσκον μας, καὶ ὅτι τὰ ἐχθρικά, συν-
ιστάμενα ἀπὸ μίαν κορδέταν, δύο βρίκια καὶ τέσσαρας γε-
λίτας διέλυσαν τὴν γραμμὴν των, καὶ ἠναγκάσθησαν μὲ
καταπύχνη των νὰ καταβύγῃσι πάλιν ὑπὸ τὴν σκέπην
τῶν φρουρίων τῶν Πατρῶν, πυροβολοῦντα ἀπὸ τὴν πρύμνην·
εἶναι ἀληθέστατον μὲ ὅλον τούτο, καὶ θέλει μαρτυρήσῃ
ἴσως τὰ λεγόμενά μας, μὲ περισσοτέραν μάλιστα ἔμφασιν,
ὁ διοικητὴς ἐνὸς πολεμικοῦ ἀγγλικοῦ βρικίου, ὅστις ἐστάθη
μακρὺν δεατὴς τῆς μάχης ταύτης. [Ἑλλην. Χρον.]

Πᾶσα διεθρυλλήθησαν κατ' αὐτὰς περὶ τῆς Διακηρύ-
ξεως, τὴν ὁποίαν τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος ἐξέδωκε κατὰ τὴν 30
Σεπτεμβρίου, καὶ ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου ἐδημο-
σίευσε κατὰ τὴν 4 τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἐχοντες ἤδη ἀνὰ χεῖρας
αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, καὶ πληροφοροῦμεν τὴν ἀλήθειαν,
κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς περὶ τούτου
σκέψεις μας.

Καμμίαν καινοτομίαν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Κρά-
τους, εἰς βλάβην τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καθὼς πολλοὶ τὸ
ὑπολαμβάνουν, ἡμεῖς δὲν παρατηροῦμεν εἰς αὐτὴν τὴν Δια-
κήρυξιν. Ἡ βάσις αὐτῆς εἶναι αἱ ἀρχαὶ τῆς οὐδετερότητος,
τὴν ὁποίαν ὅχι μόνον ἐκήρυξε τὸ Κράτος τούτο, ἀλλὰ καὶ διε-
τήρησεν εἰς τὸν σημερινὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῆς
Ὀθωμανικῆς Πόρτας. Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ θέσις
τῆς Πόρτας ὡς πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος καὶ μετὰ τὴν
ἐκδόσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς αὐτῆς Διακηρύξεως, εἶναι ἀπα-
ραλλάκτως, ὅποια ἦτον καὶ πρὶν τῆς ἐκδόσεώς της. Ὅσα καὶ
προλαβόντως ἐξέδωκε τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος περὶ τοῦ ἀγῶ-
νός μας εἶχαν πάντοτε, καθὼς ἠξεύρομεν, βάσιν καὶ σκεπὸν
τὴν οὐδετερότητα, καὶ ἐγγυήθησαν ἐπισήμως καὶ εἰς τὴν
Ἑλλάδα τὰ αὐτὰ πολεμικὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐπαρα-
χωρήθησαν καὶ εἰς τὴν Πόρταν. Πιστὴ ἡ Ἀγγλικὴ διοί-
κησις εἰς τῆς ἰδίας πολιτικῆς τὰς εἰρηνικὰς ἀρχὰς ἐπανα-
λαμβάνει τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπαγορευτικὴν
Διακήρυξιν, καὶ ὅ, τι ἀπαγορεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἀπα-
γορεύει ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Πόρταν, καθὼς καὶ ὅ, τι παρα-
χωρεῖ εἰς αὐτὴν, δὲν τὸ ἀρνεῖται οὔτε εἰς τὴν ἄλλην, καθὼς
πιστοποιούμεθα ἀπὸ τὸν ἀκόλουθον παρὰγραφον τῆς ἰδίας
Διακηρύξεως.

“Ἡ Βρεταννικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἀκούσασα καὶ τὴν
γνώμην τοῦ Συμβουλίου της, ἐπιτάττει εἰς ὅλους τοὺς ὑπη-
κόους τῆς Α. Μ. νὰ διαφυλάττωσιν αὐστηρῶς τὰ χρέη τῆς
οὐδετερότητος τάσας πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ὅσον καὶ
πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς διαμαχο-
μέους λαοὺς τοὺς εἰς εἰρήνην διάγοντας μετὰ τῆς Α. Μ.
νὰ σέβωνται προσέτι ὅλων αὐτῶν καὶ καθενὸς ἐξ αὐτῶν τὰ
αὐτὰ πολεμικὰ δικαιώματα, τῶν ὁποίων τὴν ἐνέργειαν ἀπὴ-
τήσε πάντοτε δικαιωματικῶς ἡ Α. Μ., ὡς ἂν εὐρέθη κατὰ
δοσυχίαν περιπέπλεγμένη εἰς πόλεμον. „ [*]

Ἡ Διακήρυξις λοιπὸν αὐτὴ, ὑπαγορευμένη ἀπὸ τὰς εἰς ὅ-
λους ἡμᾶς γνωστὰς περιστάσεις, δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ ἀπλὴ
ἐπανάληψις ὅσων εἶπε καὶ προηγουμένως τὸ Ἀγγλικὸν Κρά-

[*] Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἥτις ἐδημοσίευσε τὴν Διακήρυξιν, περιέχει ἀκό-
λουθον καὶ διαταγὴν τοῦ Συμβουλίου ἀπαγορεύουσαν εἰς ἐξ μῆνας τὴν ἐξ-
στὴν κανονίαν, δλμων, σφαιρῶν, γραναθῶν, ροκετῶν, κτλ. ἐν ἐνὶ λό-
γῳ πάντος ὅ, τι ἀνήκει εἰς χρήσιν τῆς πυροβολικῆς. Ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν ἀ-
παγορεύει παντάπασι περὶ βαρύντος καὶ τουφεκίου.

τος· ἡμπορεῖ μάλιστα καὶ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπικύρωσις τῶν
πολεμικῶν τοῦ ἔθνους μας δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἰσοτίμησε,
καθὼς εἶδαμεν, τὸ Κράτος τούτο μὲ ἐκεῖνα τῆς Ὀθωμανικῆς
Πόρτας· ὥστε ἡ κακὴ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν εἰς πολλοὺς
ἐπροξένησεν αὐτὴ ἡ Διακήρυξις, προέρχεται ὅχι ποτὲ ἀπὸ
τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ ἀπλῶς ἀπὸ τὴν πρόληψιν,
ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἅμα λαβοῦσα τὰ περὶ ὑπερασπίσεως ἐθνικὰ
τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφα, ἐμελλε καὶ νὰ ἐνοπλισθῇ ὑπὲρ τῆς
Ἑλλάδος. Ὁμολογοῦμεν ὅτι, ὅσον ἰερά καὶ ἀν μᾶς φαίνονται
τὰ δίκαια τῆς ἀγωνιζομένης πατρὸς μας, δὲν εἴμεθα ποτὲ
αὐτῆς τῆς γνώμης, ἐπειδὴ ἡ ἱερότης τοῦ ἀγῶνος δὲν ἀρκεῖ
εἰς τὰς ἡμέρας μας εἰς τὸ νὰ γενῇ καὶ ὁδηγὸς τῆς πολιτικῆς.
Ἡ δύναμις, ἡ ὁποία ἐξ ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλ-
λήνων, ἠγωνίσθη περισσότερον καὶ εὐτυχέστερον, παρὰ πᾶ-
σαν ἄλλην, διὰ νὰ μὴν ἐκραγῇ πόλεμος μετὰ τὴν Πόρταν
καὶ Ῥωσσίας, εἶναι ὁμολογουμένως ἡ Ἀγγλικὴ πῶς ἦτον
λοιπὸν ἐλπίζόμενον ἡ ἰδία Ἀγγλία, δυνάμει μόνον τῶν ἐθνι-
κῶν μας ἔγγραφων, νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου,
τὴν ὁποίαν ἐκατόρθωσεν ἕως σήμερον, ὥστε ἄλλος νὰ μὴ τὴν
ἀνάψῃ; Ἀλλὰ, ἀν δὲν εἴμεθα γνώμης ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠθέλην
ἀναδεχθῇ τὸν ὑπὲρ Ἑλλάδος πόλεμον, πάντοτε ὅμως καὶ
ἐφρονούσαμεν καὶ φρονούμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία διὰ πολλοὺς λό-
γους, τοὺς ὁποίους περιττὸν νὰ ἀπαριθμήσωμεν ἐδῶ, εἶναι
ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην δυνάμει ἢ συντελεστικωτέρα εἰς ἀντί-
ληψιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ εἰς χεῖρας τὰ ὅπλα·
πάντοτε εἶχαμεν, καὶ ἔχομεν σταθερὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ Ἀγ-
γλία θέλει ὑπερασπισθῇ, καὶ ἴσως ὁλοένα ὑπερασπίζεται
τὰ δίκαιά μας, ὅχι, καθὼς καὶ τὸ προείπαμεν, διὰ τῶν ὅπλων
της, ἀλλὰ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιβροῆς της, καὶ τῆς εὐθείας,
σοφῆς καὶ φιλέλευθέρου πολιτικῆς της. Οὔτε ἀπὸ τὰς ἄλ-
λας δυνάμεις ἀπέλπιζόμεθα· αἰδεῖναι τῆς πολιτικῆς περι-
στάσεις δὲν τὰς ἄφησαν ἕως ἄρας νὰ ἀκούσουν εἰς ὅλον τὸ
διάστημα τῶν σκληροῦ τούτου ἀγῶνος τὰς ἐλεεινὰς φωνὰς
τῶν Ἑλλήνων· δὲν ἡμποροῦμεν ὅμως καὶ νὰ ἀρνήθωμεν ὅτι
καὶ δὲν ἐσκέφθησαν πολλάκις, ἀν καὶ ἀνωφελῶς, καὶ ἴσως
ὅχι κατὰ τὸν συμφερότερον εἰς ἡμᾶς τρόπον, περὶ τῆς ἀπο-
καταστάσεως τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι δὲν σκέ-
πτονται καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη βαθύτερα καὶ συντελεστι-
κώτερα παρὰ ἄλλοτε, συνεργούντες ἴσως εἰς ταῦτα καὶ τοῦ
Ἀγγλικοῦ Κράτους. Νομίζομεν ὅτι ὁ ἐφστεινὸς ἀγὼν εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀνεκάλυψε πράγματα, τὰ ὅποια ἀνάγκη πᾶσα νὰ
ὑπαγορεύουν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς πολλὰ διαφορε-
τικὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι ὡς πρὸς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλ-
λάδος. Ἡ Ἑλλὰς ὀνοματικῶς μόνον πολεμεῖ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ
τὴν Πόρταν, πραγματικῶς δὲ μόνον μὲ τὸν σατράπην τῆς Αἰ-
γύπτου, τὸν ὁποῖον ἀπέδειξαν τὰ πράγματα δυνατώτερον
τοῦ Σουλτάνου· ναί, πολλὰ δυνατώτερον τοῦ Σουλτάνου·
τὸν Σουλτάνον ἡ Ἑλλὰς πάντοτε ἐνίκησε καὶ διὰ ξη-
ρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Εἶδεν ἡ Εὐρώπη πῶς ἐματαιώθησαν
πέντε χρόνων κινήματα τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῆς Ἑλλάδος·
εἶδε πρὸ ὀλίγου μὲ ἐκστασίν τῆς πῶς ἐσυντρίβθη ἔμπροσθεν
εἰς τὰ ἀνίσχυρα τεῖχη τοῦ Μεσολογγίου ἡ σημαντικωτάτη
ἐφετεινὴ ἐκστρατεία τοῦ μεγάλου Σουλτάνου, ὁδηγουμένη
ἀπὸ τὸν ἐμπειρότερον καὶ ἀνδρείότερον ἀπὸ ὅσους πασάδες
ἐφάνησαν εἰς τὸ στάδιον τοῦ πενταετοῦς ἀγῶνός μας· εἶδεν ὅ-

τι δεκαεῖς, μόνον δεκαεῖς Ἑλληνικά πλοῖα μόλις ἐφάνησαν ἔμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου, καὶ ἐν τῷ ἅμα καὶ φρεγάται, καὶ κορβέται, καὶ δικάταρτα, ὅλος ὁ ὑπερήφανος στόλος τοῦ Σουλτάνου ἐγένεν ἄφαντος διὰ μιᾶς, χωρὶς καὶ νὰ τολμήσῃ νὰ ἀντιπαραταχθῇ, καὶ εἰς διάστημα ἐνὸς μηνὸς κανεὶς δὲν ἤξευρε τί ἀπέγινεν. Ἡ Ζάκυνθος ὁμολογεῖ ὅτι ὁλόκληρος ὁ στόλος τοῦ Σουλτάνου ἐφάνη εἰς τὰ παράλια τῆς καταδιωκόμενος ἀπὸ τρία, μόνον τρία Ἑλληνικά πλοῖα. Ἰδοὺ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος! Ἐφέτος περισσότερον παρ' ἄλλοτε, καὶ μάλιστα εἰς τὴν περίστασιν, τὴν ὁποίαν διηγούμεθα, ἡ Εὐρώπῃ βλέπει τὸ Κράτος τοῦτο, ὁποῖον τῶντέκιναι τὸ βλέπει ὅτι δὲν εἶναι εἰ μὴ ἓνας πομπώδης τίτλος, καὶ ἓνας πομπώδης τίτλος δὲν δύναται νὰ φυλάξῃ τὴν λεγομένην πολιτικὴν ἰσοσταθμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουσα πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Εὐρώπῃ ἠπατήθη, καὶ ἐφεύσθη ἕως σήμερον εἰς τὰς ἐπὶ τὴν Ὀθωμανικὴν δύναμιν ἐλπίδας τῆς. Ἀφ' οὗ τὴν σήμερον ἐστηλιτεύθη πλέον αὐτὴ ἡ ἀπάτη, καὶ ὁ κολοῖος ἐφάνη κολοῖος, ἡμποροῦμέν ποτε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ φρόνιμος Εὐρώπῃ θέλει ἐπιστηρίξει εἰς τὸ ἐξῆς τὴν περὶ ἧς τόσον ἀγωνίζεται πολιτικὴν ἰσοσταθμίαν εἰς μίαν δύναμιν, ὁποῖα ἡ Ὀθωμανικὴ, ἥτις ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν εἶναι ἀξία οὔτε καὶ νὰ ὀνομάζεται δύναμις; δὲν τὸ πιστεύομεν ποτέ. Αὐτὴ ἡ ἐφετεινὴ ἀνακάλυψις τῆς μόνον κατ' ὄνομα ὑπάρξεως ἐνὸς Κράτους, τὸ ὁποῖον λέγεται Ὀθωμανικὸν Κράτος, εἰμεθα βέβαιοι, καθὼς ἀνωτέρω εἵπαμεν, ὅτι θέλει ὑπαγορεύσει εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς πολλὰ διαφοροτικὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἡ Εὐρώπῃ δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ ἀπατάται τὰ πράγματα φανάζουν ὅτι Σουλτάνος εἶναι ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια τὴν σήμερον βασιλεύουσα. Γνωστοὶ εἶναι καὶ οἱ σκοποὶ τοῦ φιλοδοξοῦ καὶ μεγαλοπράγμονος τούτου ἀνδρὸς, οἱ ὅποιοι καὶ ἂν δὲν εἶχαν ἕως σήμερον εἰσχωρήσει εἰς τὸν νοῦν του, ἡ αἰσθησις ὅμως τῆς ἀποδειχθείσης σήμερον ὑπερόχης τῶν δυνάμεων του ἀρκεῖ νὰ τοὺς εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του. Ἰδοὺ μεγάλον καὶ νεοφανὲς ἀντικείμενον σκέψεως διὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις. Ἡ Ἑλλὰς, ὅσον καὶ ἂν εὐδοκίμησῃ ὁ ἐχθρὸς τῆς, (καὶ δὲν ἔχει ἄλλον ἐχθρὸν νὰ φοβῆται παρὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου) δὲν ἐπιστρέφει ἄλλαν μίαν φορὰν εἰς τὴν πραγματικὴν ὑποταγὴν τῆς Πόρτας· ὅχι ἡ Ἑλλὰς ἡ μένει Ἑλλὰς, ἡ, ἂν νικηθῇ, γίνεται Αἴγυπτος. Ὁ ὀρθὸς οὗτος, κατὰ τὴν ιδέαν μας, στοχασμὸς ἂν εἰσχωρήσῃ, καθὼς πρέπει νὰ εἰσχωρήσῃ, εἰς τὰ συμβούλια τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αὐλῶν, δὲν ἀμυδρῶς ἡμεῖς ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει φέρεται εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα ὅλην τὴν πραγματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν δικαίως ἡμποροῦμεν ἐξωτερικῶς νὰ ἐλπίζωμεν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου τῇ 7 Ὀκτωβρίου.

Ἐν ᾧ ἡ μελετηθεῖσα τοῦ Λόρδ Κόχραν ἐκστρατεία ἦτον ὅχι μόνον εἰς τὸ στόμα καθενὸς, ὅστις ἐπαγγέλλεται ὅτι ἔχει γνῶσιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ὅλας τὰς ἐφημερίδας ἐκηρύττετο, καὶ λεπτομερῶς ἐξετίθετο· εὐκολον ἦτον νὰ πειθῇ τις, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς αὐτοῦ Βρετανικῆς Μεγαλειότητος δὲν ἠθελεν ἐκλέξει ἄλλην ὁδὸν παρὰ τὴν νὰ ἐπαναλάβῃ ἐντονώτερον τὴν ὁποίαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐκήρυξεν οὐδετερότητα. Λυπούμεθα

ἐκ βάθους ψυχῆς, ὅτι ἡ ἀνάγκη ἔφεγεν εἰς τὸ μέσον τὸ πολιτικὸν τοῦτο μέτρον· ἀλλὰ θεωροῦντες πόσον πανδημῶς ἡ κοινὴ πίστις ὑποχρεοῦνται εἰς μίαν αὐστηρὰν οὐδετερότητα, καὶ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς φιλικὰς σχέσεις, αἱ ὁποῖαι πρὸ τόσων ἡδὴ χρόνων ὑπάρχουν μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς Πόρτας, ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ μόνη παρεκτροπὴ, τὴν ὁποίαν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τῆς Βρετανικῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἡ Διοίκησις, ἦτον τὸ νὰ κηρύξῃ κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον ἄτιμον καὶ ἀπρεκάλεστον. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην σπεύδομεν νὰ κηρύξωμεν μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως, ἀναφερόμενοι εἰς ἀξιόπιστον πηγὴν, ὅτι αἱ ἀνταποκρίσεις, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἀρχὴν ἐσχάτως μετὰ τῶν μεγαλητέρων αὐλῶν τῆς Εὐρώπης, ὑπόσχονται συμβιβασμὸν τινα μεταξὺ αὐτῶν, διὰ νὰ λάβουν ἐκ συμφώνου ἄμεσα μέτρα εἰς ἀποτελείωσιν τοῦ λυπηροῦ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, προβάλλουσαι μεσιτείαν τινα, εἰς τὴν ὁποίαν κανὲν ἐκ τῶν ἀντιμαρχομένων μερῶν δὲν θέλει ἐναντιωθῇ. (British Press.)

15 Ὀκτωβρίου.

Ὁ ἐλεύθερος Τύπος τοῦ Γλάσγου (Glasgow Free Press) λέγει, ὅτι μετὰ ὅλας τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάγας τῆς τελευταίας προκηρύξεως τῆς αὐτοῦ Β.Μ. τρία ἀτμοκίνητα πλοῖα κατασκευάζονται διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐκ τῶν ὁποίων θέλει φέρεται διαφόρου εἶδους καὶ μεγέθους κανόνια, καὶ δύο κατὰ τὴν νεωτάτην περκιανὴν ἐφεύρουν ἀτμόβολα κανόνια· ὥστε τὸ ἀτμοκίνητον τοῦτο θέλει εἶναι τῶν ἐντελῶν τι κυματῶμενον κανονοστάσιον εἰς ὑπερβολὴν ἰσχυρὸν. Ὁ ἴδιος Λόρδ Κόχραν ἔχει, ὡς λέγεται, ἄμεσον καὶ στενὴν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἰδιοίκησις ἔκαμε διαφόρους ἐξετάσεις περὶ αὐτοῦ, ἔπρεπε διὰ τοῦτο ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του νὰ μὲν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἀγνωστος. (Globe)

Ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, τῇ 13 Ὀκτωβρίου.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐντεύθεν ἐκπλευσιν τῶν Αἰγυπτίων ἔφθασεν εἰς τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου ἐπίσημος εἰδήσις, ὅτι οἱ Οὐεχχαδίται, ἐπιπεσόντες ἑξαφνα εἰς 8000 πεζικοὺς καὶ 2000 ἱππικοὺς αὐτοῦ, ἐστρατοπεδεύμενον πλησίον τῆς Μέκκας, μετὰ τοῦφέκιας μετὰ φυτίλια, καὶ μετὰ ξύλα, ἐπροξένησαν εἰς αὐτὸν τόσον φόνον, ὥστε μόνοι 1600 ἐκ τῶν 10000 ἐσώθησαν πληγγομένοι, καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπὶ ὄνον. Μετὰ τὴν νίκην ταύτην οἱ Οὐεχχαδίται ἐκυρίευσαν τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, τὰ ὅπλα, τὰς σκηνάς, τὰς τροφάς, τὰ πολεμφοδία, τὸ θησαυροφυλάκιον, κ. τ. λ., καὶ θριαμβευτικῶς εἰσῆλθον εἰς τὴν Μέκκαν. (α)

(α) Ἕλληνες! Οἱ Οὐεχχαδίται μετὰ τοῦφέκιας, τὰ ὅπλα ἀνάπτουσι μετὰ φυτίλια, καὶ μετὰ ξύλα, ἐπροξένησαν τόσον φόνον εἰς τὰ στρατεύματα τοῦ σατράπην τῆς Αἰγύπτου, κυριεύοντες μόνον ἀπὸ τῶν ἐνθουσιασμένων, τὸν ὁποῖον ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς ἡ νέα Μωαμετανικὴ θρησκεία, τὴν ὁποίαν θέλουσι νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Ἀραβίαν· καὶ ἡμεῖς, ἔχοντες καὶ τοῦφέκιας πάντα διάφορα τῶν τοῦφέκων τῶν Οὐεχχαδίων, καὶ παντοῖα ἄλλα ὅπλα, καὶ πολεμοῦντες ὑπὲρ τῆς μόνης ἀληθείας πίστεως, καὶ ὑπὲρ πατρίδος, δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ φαίνομεθα κατώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν Οὐεχχαδίων; Διὰ τὴν νὰ μὴ κυριευομεθα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἱερὸν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ θαύματα, ἀλλὰ νὰ ἀπεβλέπωμεν εἰς μόνον τὸν χρυσόν, καὶ ὅταν αὐτὸς λαίπρην νὰ προδίδωμεν καὶ πίστιν καὶ πατρίδα διὰ τῆς ἀκιντοῦσας μας; Ἀνθροισοῦμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἂς ὀρυζώμεν ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἀραβίων, καὶ ἂς εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλομεν προξένειν περισσότερον φόνον παρὰ ὅσον ἐπροξένισαν οἱ Οὐεχχαδίται εἰς τοὺς ἐχθρούς.